

J. Chr. Møller: Jeg er ikke slet saa glad for Forslaget, som den sidste ærede Taler var. Det vil jo, som de allerfleste Love, Kommunalbestyrelserne skal forvalte, forvolde en Del Vanskeligheder, og det kan heller ikke nægtes, at det ogsaa vil betynde Kommunerne med en Ekstraudgift. I Betænkningen fra det andet høje Ting er som Bilag vedføjet en Opgørelse fra Indenrigsministeriet over, hvad Udgifterne for de enkelte Kommuner i Forhold til deres Størrelse vil andrage. Jeg er ikke sikker paa, at de opførte Udgiftsbeløb ikke vil blive overskredet; maaske vil de Beløb, Registrenes Oprettelse er anslaaet til, være rigtige — det tør jeg ikke bestride, jeg gaar ud fra, at der derom er foretaget saa nøjagtig Undersøgelser i Ministeriet som muligt —, men derimod er jeg bange for, at Driften af Registrene langt vil overskride de anslaaede Beløb. Men naturligvis er disse Beløb, som ogsaa Ministeren har udtalt, foreløbig kun rent skønsmæssige.

Nu er Forholdet imidlertid dette, at det ikke alene er Kommunalbestyrelserne, der herigennem faar et forøget Arbejde — og jeg maa tilføje: ogsaa et betydeligt Ansvar —, men det gaar ud oversnart sagt alle, specielt Husejerne. Jeg sigter herved særlig til § 8, hvis første Stykke lyder saaledes: „Til Kontrol af de kommunale Folkeregistre er Kommunalbestyrelserne berettiget til at bestemme, at der indtil 2 Gange aarligt skal omdeles Skemaer, og enhver Husejer er da pligtig til at foranledige, at der inden 8 Dage“ — det vil sige, det var, som Forslaget oprindeligt var fremsat, nu er denne Tidsfrist ændret saaledes, at det bliver en Tidsfrist efter Kommunalbestyrelsens Skøn — „paa Skemaerne meddeles de i § 1 omhandlede Oplysninger om enhver Person, der paa en nærmere angiven Dag opholder sig i Huset.“ Og de Oplysninger, der kræves ifølge § 1, er meget udførlige, idet der nemlig skal gives Oplysning om: fulde Navn, Køn, Stilling eller Erhverv, Bopæl, Fødselsaar, Fødselsdag og Fødested, Statsborgerforhold, ægteskabelig Stilling o. s. v. Jeg kunde tænke mig, at denne Bestemmelse kunde volde nogle endda ikke saa faa Vanskeligheder. For en Husejer f. Eks., der har en eller flere større Ejendomme, mener jeg, at det vil være næsten umuligt at fremskaffe disse Oplysninger; Ejerne skal jo, hvis Lejerne stiller sig uvilligt, gaa til hver eneste af Ejendommens Beboere og anstille et Slags Forhør over vedkommende, og saa kan det endda mange Gange have sine Vanskeligheder at skaffe alle de Oplysninger,

som udkræves ifølge § 1. Jeg mener, det er store Forpligtelser at paalægge den enkelte, og der maa efter min Formening her kunne findes en lempeligere Fremgangsmaade. Navnlig mener jeg ikke, at Kommunalbestyrelserne bør kunne paabyde, at disse Oplysninger skal forlanges to Gange aarligt. Dette er efter det Kendskab, jeg har til Forholdene, absolut ikke nødvendigt, men Forholdet er jo det, at naar man indfører en saadan Bestemmelse, vil man mange Steder mene, at naar den staar i Loven, bør man ogsaa benytte den, og saa gør man det. Den Ændring, som det andet høje Ting har vedtaget med Hensyn til, at Tidspunktet for Afgivelsen af disse Oplysninger fastsættes af Kommunalbestyrelserne, er jeg noget imod. Jeg mener, det er uheldigt, at Kommunalbestyrelserne skal fortolke Loven, jeg vilde meget hellere, at der sattes en Tidsfrist af f. Eks. 14 Dage, og jeg vilde endda mene, at der maatte være Mulighed for en Forlængelse af Tidsfristen, f. Eks. hvor en Husejer er bortrejst eller syg, eller hvor det paa anden Maade kan være vanskeligt for ham saa hurtigt at skaffe de paagældende Oplysninger. Endelig mener jeg, at det ofte slet ikke lader sig gøre for en enkelt Mand, f. Eks. en Husejer, der har flere, maaske større Ejendomme, at skaffe disse Oplysninger frem paa en tilfredsstillende Maade; skal han gøre det, maa han i hvert Fald have en vis passende Tid dertil.

Naturligvis erkender jeg, at dette Forslag for Kommunerne og da navnlig for de store Bykommuner frembyder enkelte Fordele, og til Tider kan det formentlig ogsaa nok betynde Indtægter. Enhver, der er Medlem af en Kommunalbestyrelse, ved, hvor vanskeligt det ofte er at finde de Skatteydere, som rejser fra Byen uden at anmelde, hvor de flytter hen; paa dette Punkt vil Folkeregistrene naturligvis kunne yde Hjælp. I mange Tilfælde lader dette Forhold sig dog ordne allerede nu, i alt Fald for de ugiftes Vedkommende, idet der jo er indført den Bestemmelse i Skattelovene, at ugifte Personers Skat kan opkræves gennem deres Arbejdsgiver; paa denne Maade kan man nogenlunde sikre sig Skatten for de ugifte Personers Vedkommende. Det er et Spørgsmaal, om det ikke havde været rigtigt den Gang at tage de gifte med. Jeg tror, det vilde have været fornuftigt. Efter min Erfaring vilde det i mange Tilfælde være til Gavn for Kommunerne, som derved kunde faa ikke ubetydelige Indtægter. Med Hensyn til Alimenterne vil Folkeregistrene kunne være en stor Støtte for Kom-